

פסחים צז

הפסח שנמצא קודם שחיטת הפסח וכן תמורתו	הפסח שנמצא קודם שחיטת הפסח וכן תמורתו	
קרב שלמים	ירצה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים	הדין
לא שנו אלא שנמצא אחר שחיטה, והמיר בו אחר שחיטה. אבל נמצא קודם שחיטה והמיר בו אחר שחיטה - תמורתו מכח קדושה דחוויה קא אתא, ולא קרבה.		רבא - גירסה 1
אט כעס, מה תלמוד לומר אט כעס - לרבות תמורת הפסח אחר הפסח, שקרבה שלמים. היכי דמי?		קושי אביי
<ul style="list-style-type: none"> • אילימא שנמצא אחר שחיטה, והמיר בו אחר שחיטה - פשיטא! למה לי קרא? • אלא לאו - שנמצא קודם שחיטה, והמיר בו אחר שחיטה 		
לא, לעולם שנמצא אחר שחיטה, והמיר בו אחר שחיטה, וקרא - אסמכתא בעלמא		תירוץ
	לא שנו אלא שנמצא קודם שחיטה, והמיר בו קודם שחיטה. אבל נמצא קודם שחיטה והמיר בו אחר שחיטה - תמורתו קריבה שלמים. מאי טעמא - כי קבעה שחיטה - מידי דחזי ליה, מידי דלא חזי ליה - לא קבעה.	רבא - גירסה 2
	אט כעס, מה תלמוד לומר אט כעס - לרבות תמורת הפסח אחר הפסח, שקרבה שלמים. יכול אף לפני הפסח כן - תלמוד לומר היל; הוא קרב, ואין תמורת הפסח קריבה. היכי דמי?	קושי אביי
	<ul style="list-style-type: none"> • אילימא שנמצא קודם שחיטה, והמיר בו קודם שחיטה - פשיטא: למה לי קרא? • אלא לאו - שנמצא קודם שחיטה, והמיר בו אחר שחיטה תיובתא דרבא! תיובתא. 	

דין של שמואל:

וכל שבחטאת רועה	כל שבחטאת מתה	
בפסח נמי רועה	בפסח קרב שלמים	מה הדין בפסח?
וכללא הוא? והרי חטאת שעברה שנתה, דלרעיה אזלא. דאמר רבי שמעון בן לקיש: חטאת שעברה שנתה רואין אותה כאילו היא עומדת בבית הקברות ורועה. ואילו בפסח כי האי גוונא קרב שלמים, דתניא: ...כשהוא אומר אט כעס - לרבות את הפסח שעברה שנתו...		קושי רב יוסף
כי קאמר שמואל - באבודין, בדחויין לא אמר		תירוץ
<ul style="list-style-type: none"> • אבודין - רועה בחטאת ובפסח • דחויין - בחטאת רועה ובפסח קרב שלמים 		

<p>קושי</p>		<p>ואבוד מי משכחת לה שבחטאת רועה וגם בפסח כי האי גוונא רועה? והרי אבודה בשעת הפרשה לרבנן, דלרעיה אזלא. דתנן:</p> <table border="1" data-bbox="326 212 906 380"> <tr> <td>חכמים</td> <td>רבי</td> <td></td> </tr> <tr> <td>הפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות</td> <td>אחת מהן תקרב, ושניה תמות</td> <td>אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים</td> </tr> </table> <p>דיוק מדברי חכמים: הא קודם שנתכפרו בעלים - רועה. השוואה לפסח: ואילו בפסח, היכא דאבד ונמצא אחר חצות קודם שחיטה קרב שלמים (לשיטת ר' זירא)!</p>	חכמים	רבי		הפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות	אחת מהן תקרב, ושניה תמות	אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים
חכמים	רבי							
הפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות	אחת מהן תקרב, ושניה תמות	אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים						
<p>תירוץ ראשון</p>		<p>שמואל כרבי סבירא ליה, דאמר: אבודה למיתה אזלא (ולכן פסח קרב שלמים).</p>						
<p>קושי על התירוץ</p>		<p>והא כל אבודה לרבי מתה, ואילו בפסח, היכא דאבד קודם חצות ונמצא קודם חצות - רועה!</p>						
<p>תירוץ</p>		<p>קודם חצות לאו אבוד הוא, כדרבא. דאמר רבא: אבידת לילה לאו שמה אבידה.</p>						
<p>עוד קושי על התירוץ ששמואל סובר כרבי תירוץ</p>		<p>אלא רועה לרבי היכי משכחת לה?</p>						
<p>דחיית התירוץ</p>		<p>כדרבי אושעיא, דאמר רבי אושעיא: הפריש שתי חטאות לאחריות - מתכפר באחת מהן, ושניה תרעה. והא אילו בפסח כי האי גוונא קרב שלמים!</p>						
<p>תירוץ שני</p>		<p>שמואל כרבי שמעון סבירא ליה: דאמר: חמש חטאות מתות והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל!</p>						
<p>קושי</p>								
<p>תירוץ</p>		<p>שמואל נמי חדא קאמר: כל שבחטאת מתה - בפסח קרב שלמים. ומאי קא משמע לן - לאפוקי מדרבי יוחנן, דאמר: אין הפסח קרב שלמים אלא שנמצא אחר שחיטה, אבל קודם שחיטה - לא. אלמא שחיטה קבע, קא משמע לן חצות קבע.</p>						
<p>גירסה אחרת לתירוץ ראשון או שני</p>		<p>שמואל כרבה סבירא ליה, דאמר: שחיטה קבע.</p>						
<p>קושי על תירוץ זה</p>		<p>והא מדקאמר רבי יוחנן עלה: אין הפסח קרב שלמים אלא שנמצא אחר שחיטה, אבל קודם שחיטה לא. אלמא: שחיטה קבע. מכלל דשמואל סבר חצות קבע!</p>						
<p>תירוץ אחר</p>		<p>שמואל כרבי סבירא ליה, דאמר: אבודה למיתה אזלא.</p>						
<p>קושי</p>		<p>והא כל אבודין לרבי מתין, ואילו בפסח היכא דאבד קודם חצות ונמצא קודם חצות רועה!</p>						
<p>תירוץ</p>		<p>קודם חצות לאו אבוד הוא, וקסבר: חצות קבע</p>						

